

Draudzes Vēstis

2018. gada
decembris

GANĀ SLEJA

*Un to ņemieties par zīmi:
jūs atradīsiet bērnu autos
ietītu un silē gulošu.*

Lk 2:12

Dieva izredzētie un mīļotie, lai žēlastība, kuru saņemam pārpārēm Viņa apsolījumos Kristus nopelnā, drošā cerībā mūs vada Svētā Gara spēkā pretī pilnībai nezūdošajā un nemainīgajā, no šī laika, mūžīgi.

Vārds ir dzimis!

Vārds ir tapis miesa. Šo notikumu kā vislielāko prieku mēs, ticīgie, svinam Ziemsvētku vakarā, ko saucam par Kristus piedzimšanas svētvakaru. Tas ir patiesi prieks ikvienam ticīgajam, jo šajā vakarā mēs pieminam gaismas nākšanu pasaulē, kurā ikviena sirds rod patiesu mierinājumu un mīlestības spēku. Šis notikums uzrunā ne tikai Kristus baznīcu, bet ikviena cilvēka sirdi, kura varbūt klusībā atzīst: tur kaut kam ir jābūt!

Tomēr vienmēr

pastāv jautājums, kā konkrēti es šo laiku varu piedzīvot personīgi, kā šī bērna dzimšana attiecas tieši uz mani un manu dzīvi? Vai šie svētki nav tikpat bezpersoniski kā citi lieli svētki, kur cilvēki priecājas par to, ka citi priecājas? NĒ! Kristus piedzimšanas svētki ir domāti tieši tev, kas lasi šo apceri. Jā, tieši tev Dievs vēlas ar šo notikumu pavēstīt ko eksistenciāli svarīgu.

Veikalu plauktos pie

kasēm, benzīntankos, bibliotēkās un pat frizētavu uzgaidāmajās telpās mūsu acu skatiens sastopas ar dzeltenās preses žurnāliem. Ekonomikas pamatprincips: ja ir pieprasījums, ir piedāvājums. Un cilvēkus tas interesē, to cilvēks labprāt pērk un lasa. Viņš vēlas ielūkoties kāda personīgajā telpā, it kā ieskatīties pa logu kāda sociāli aktīva cilvēka privātajā dzīvē.

➤ 2. lpp.

Lazdonas ev. lut. baznīca 2018. gada adventē.

Agra Veckalniņa foto

➤ no 1. lpp.

Cik pieprasīts būtu žurnāls, kas ļautu ieskatīties Dieva, visa Radītāja privātajā dzīvē? Vai šis izdevums nekļūtu par vispieprasītāko izdevumu pasaulē? Vai šis izdevums nebūtu pieejams katrā veikalā pie kasēm, benzīntankos, bibliotēkās un pat frizētavu uzgaidāmājās telpās?

Ziniet, šis izdevums ir iznācis. Tā ir Bībele. Visu grāmatu grāmata - Svētie Raksti, kuri ļauj jums ielūkoties paša Dieva privātajā, viņa Dievišķajā Garā. Apustulis Jānis Svētajā Garā raksta: Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības. Līdz ar Dieva Vārda, Jēzus Kristus iemiesošanos pasaulē, mums ir iespēja ielūkoties Dieva privātajā. Un pārsteidzošākais ir tas, ka, ielūkojoties tajā, tas uzrunā mūs - privāti un personīgi.

Dievs ir visu siržu un cilvēku pazinējs, un Dievs mūs pazīst bez dzeltenās preses izdevumiem. Viņa priekšā nav apslēptas neviena cilvēka sirds domas, nodomi un darbi. Un Dievs arī zina, ka mūsu dzīvēs ir daudz kas tāds, kas arī varētu nonākt uz dzeltenās preses vāka kā galvenais notikums, kura tīrāžas

Mācītājs
Rolands Pētersons.

varētu sasniegt augstus apmērus pasaules tirgū. Bet Dievs to nedara. Viņš nav nācis, lai tiesātu, bet lai atpestītu, un tas ir par zīmi, ka mēs atrodam pašu Dievu, autos ietītu un silē guļošu.

Viņa Gars vēl šodien saka - atgriezies. Maini savu virzienu. Ļauj izgaismot to, kas tevī ir tumsa, lai Dieva gaišums to var pārklāt un augšāmcelt jauno. Mēs katrs esam radīti pēc Dieva tēla un līdzības, un mums visiem ir jāatzīst, ka esam to pārvērtuši pišļos. Nekas vairāk, kā zemes putekļi, kas sajaukušies ar pasaules straumēm, radot pamatīgu dubļu kārtu. Atgriezies no nedzīvā, no tā, kas ir tikai miesa, kurai nav cerību, bet bailes un posts. Gluži kā apustulis Jānis rakstu ar nolūku: *...lai jūs negrēkotu. Un,*

ja kāds krīt grēkā, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā - Jēzus Kristus, kas ir taisns. (1.Jņ 2:1)

Tas ir Viņš, kas ir nācis, lai izglābtu tevi no nāves, bailēm un vainas. Kristus ir dzimis pasaulē, lai paņemtu no tevis savu kaunu un sevi liktu kaunā. Krusts, pie kura Viņš mirst, lai darītu tevi brīvu. Tā ir sensācija, un tas ir bestsellera, izdevuma vāka cienīgs notikums. Mūžīgais un Svētais uzņemas uz Sevi savu grēku un vainu.

Un eņģeļi jeb Dieva Vārda ziņneši vēl šodien saka: Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludīnu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notīks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs. Tā ir vislielākā Ziemsvētku dāvana, ko Dievs šodien savā mīlestībā dāvā tieši Tev. Dieva Vārds saka: Tad nāciet, turēsim tiesu, saka Tas Kungs. Kaut jūs grēki arī būtu sarkani kā asinis, tomēr tie paliksi balti kā sniegs. Tas skar mūs personīgi. Ziemsvētki ir domāti personīgi tev. Kristus ir dzimis, lai aplātu tavu grēku ar šķīsto balto un nevainīgo. Gluži kā sniegs, kas pārklāj pasaules dubļus un tumsu, un ietērpj savā gaišumā. Priecīgs un mīlestības pilns tev Kristus piedzimšanas svētkus!

Grēksūdzes sakraments

TICĪBAS
PAMATI

Rolands Pētersons

Grēksūdzi, kas sevi ietver grēku izsūdzēšanu un piedošanas saņemšanu, ir iedibinājis pats Dievs (Jņ 20:21-23). Tas ir žēlastības līdzeklis, dāvana, ko baznīca ir saņēmusi no Kristus un to pārvalda ar vislielāko cieņu un autoritāti.

Senbaznīcā grēksūdzē nozīmēja, ka cilvēks, kurš pēc kristībām bija kritis atklātā grēka varā, caur šo grēku nožēlu atkal varēja tikties uzņemts baznīcas kopībā. Sākotnēji tas bija akts, kas notika vienreiz mūžā, bet pēc kristietības legalizēšanās 4. g.s. to veica piespiedu kārtā un publiski visas baznīcas priekšā. Ar laiku publiskais grēku nožēlas veids zaudēja savu nozīmi un tā vietā sāka veidoties jaunās formas.

7. gs grēksūdzē kļuva par sarunu, kurā ticīgais grēcinieks savus grēkus garīdzniekam izstāsta vienatnē. Līdz ar šo brīdi ieviesās termins „grēksūdzes noslēpums”. Tā bija tā saucamās „keltiskās grēksūdzes” uzvara, kurus ieguldījumā lielu lomu deva ķeltu un anglosakšu baznīcas.

Svētību saņemot.

Grēksūdze ap 7.-11.g.s. kļuva zināmā mērā par intīma rakstura pasākumu, par kuru zināja tikai pats grēcinieks un garīdznieks. Problēma, kas saistās ar Romas Baznīcas sakramentu, ir indulģenču sistēma. Tā tika pamatota ar to, ka baznīcai īpašumā ir dažādu nopelnu pārpilnība, ko tai devuši Kristus un svētie, līdz ar to, izsniedzot indulģenci, grēcinieks varēja tikt atbrīvots no grēksūdzē uzliktajiem gandarījuma darbiem. Sākotnēji tās izsniedzta saistībā ar grēka nožēlu, taču ar laiku tās tika nodalītas no patiesas grēku nožēlas. Indulģences bija viens no iemesliem baznīcas reformai.

M. Luters savā darbā: „Īss pamudinājums uz grēksūdzi” raksta: Par

grēksūdzi arvien esam mācījuši, ka tai jābūt brīvai, jo līdz šim – kā to visi esam pieredzējuši – nav bijis nekā grūtāka kā tas, ka ikviens tika piespiests sūdzēt grēkus, pastāvot augstākā, nāves grēka draudiem. Turklāt pati grēksūdze bija padarīta par tik smagu lietu, un sirdsapziņa tā nomocīta ar dažādu grēku uzskaitījumu, ka neviens nespēja pietiekami izsūdzēt savus grēkus. Un pats ļaunākais bija tas, ka neviens nemācīja, cik vajadzīgi, mierinošai un iepriecinošai vajadzētu būt grēksūdzei, tieši pretēji – tā bija padarīta par vienām vienīgām bailēm un elles mokām, tā ka ikviens bija spiests sūdzēt grēkus un tomēr ienīda grēksūdzi vairāk par visām lietām. Nu esam kļuvuši brīvi no šīm trim lietām un, saņēmuši kā dāvanu to, ka varam sūdzēt grēkus ne piespiesti, ne bailu dzīti. Luters uzsver nozīmīgu faktu - ka grēksūdze ir cilvēkam par mierinājumu un stiprinājumu sirdsapziņai, lai cilvēks spētu novērtēt šo Dieva žēlastības dāvanu, kas baznīcai ir dota. Tāpēc, Kristus mīlotie, dzīvot ar šķīstām sirdīm ir Dieva dota privilēģija. Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs. Mt 5:8

„Mana atpūta ir būt aktīvai”

INTERVIJA

Baiba Miglone

Sintija Beitāne mācās Madonas pilsētas vidusskolā un aktīvi darbojas ne tikai savas skolas skolēnu domē un iesaistās dažādos pasākumos, bet arī Madonas evaņģēliski luteriskajā draudzē. „Kopā ar Artūru Dmitrijevu, kas šobrīd studē Latvijas Universitātē un Lutera akadēmijā un ir Cēsaines luterāņu draudzē, organizējam jauniešu kristīgos pasākumus jauniešiem. Pagājušajā gadā tie Madonas draudzē notika regulāri divās nedēļās reizi piektdienas vakaros jauniešu centrā „Kubs”, lai arī studenti, kuri brauc no Rīgas, var tajos piedalīties. Gribētu šo tradīciju atjaunot, domājot, lai jaunieši atrod ceļu uz baznīcu, uz draudzi, kur viņi var justies pieņemti, justies kā ģimenē. Nupat pirmajā adventē mums bija pasākums jauniešiem Cēsaines luterāņu baznīcā.” IZRĀDĀS kristīgam ceļam Sintiju pievērsusi kādreizējā draudzene, kas viņu negaidīti uzaicinājusi uz Draudžu dienām Praulienas mācītājmūžā

Sintija Beitāne.

Agra Veckalniņa foto.

pirms pieciem gadiem. „Tad sāku apmeklēt svētdienas skolu. Vecāki manu izvēli atbalstīja. Tā arī nonācu līdz jauniešu vakariem, draudzes korim. Esmu izgājusi arī iesvētes kursu. Vienu brīdi biju arī svētdienas skolas skolotājas palīdzē. Man pašai ļoti patīk organizēt jauniešu vakarus, kad mēs regulāri tiekamies un varam savā starpā pārrunāt, kā kuram klājas, dalīties savās atziņās un atklāsmēs par Dieva klātbūtni, mācīties Biblii. Gribētos, lai šie pasākumi sanākt tādi kvalitatīvi un interesanti un jauniešiem būtu prieks kopā pulcēties.”

Vaicāta, kā pati sajūt Dieva tuvumu, Sintija stāsta, ka šogad rudens brīvdienās bijusi jauniešu

kristīgajā nometnē „Oāze”. „Tajā dienā es burtiski kādas piecas stundas raudāju priekā asaras, jo manā acu priekšā dziedināja trīs meitenes. Pēc tam mēs braucām uz klosteri, kur bija sapulcināti bezpajumtnieki. Mēs viņiem dziedājām dziesmas un nesām ēdienu, pēc tam mazgājām daudz trauku kaudzi. Un es sajutu šo Dieva brīnišķo darbu pie manis un arī to, ka es varu citiem kalpot caur viņu. Man gandarījumu sagādā dziedāšana jeb slavēšana Dievam par godu.

Es ļoti gribētu, lai man izdodas Dievam nokļūt vēl tuvāk, jo tā ir brīnišķīga sajūta, ka tu vari Dievam visu uzticēt. Viņš man ir gan kā draugs, gan kā tēvs”, – atzīst Sintija.

Sēkla ir kritusi auglīgā augsnē...

TICĪBAS CEĻA LIECĪBA

Linda B.

Bērnībā apmeklēju svētdienas skolu, dziedāju baznīcas korī, bet tas arī viss, tādas dziļākas izpratnes par Dievu Tēvu un kristietību man nebija!

Kristību sakramentu pieņēmu pirms laulībām, bet arī tad vēl nebija šīs garīgās izpratnes par Trīsvienīgo Dievu, ticība nāca vēl vēlāk, un tad bija pilnīgi skaidrs, ka Dievs ir mīlestība, ka viņš mūs pirmais mīlēja, veidojis tāds, kādi mēs esam, un viņš mūsu dzīvēs ir dzīvs un pastāvīgi klātesošs.

Manuprāt, ir pašsaprotami, ja vecāki ir kristīgi, tad viņiem jau no bērnības ir jāievada arī bērns kristīgajā uztverē, runājot ar viņiem un mācot, kas ir Dievs – mūsu Tēvs, radītājs un kad nomirsim satiksīms pie viņa. Jāveido izpratne par labo un ļauno, par dzīvi pateicībā. Turklāt, iepazīstinot bērnu ar kristīgiem principiem, kā visas turpmākās dzīves pamatu, ir svarīgi veidot pareizu izpratni par Dievu, kā mīlošu Tēvu nevis soģi!

Uz jautājumu – kad varētu būt istais brīdis sākt iepazīstināt bērnu ar mazu bērnu – man pali-

Sofijas (7 gadi) zīmējums

dzēja rast atbildi mācītāja Jāņa Bitāna teiktais kādā no rekolekcijām, ka nav tāda istā brīža, bet māls ir jāveido, kamēr tas ir mīksts! Tā pamazām, tūri praktiski ar bērnu ikdienā sāku runāt par Dievu, sēt viņā Dieva vārda sēklu.

Ikreiz pie Dievgalda mēs dzirdam – ejiet un sludiniet visām tautām. Kāds varbūt nodomā, nu kur tad visām tautām, es tak dzīvoju Madonā! .. nelieciet uzsvāru uz TAUTĀM, bet varat sākt, kaut vai tikai ar saviem bērniem un, kas zina, iespējams tie būs mūsu bērni vai pat bērnu bērni, kas sludinās visām tautām. Dieva vārds saka: „Bet kā lai piesauc, kam nav ticējuši? Un kā lai tic tam, par ko nav dzirdējuši? Bet kā lai dzird, kad nav, kas sludina? Un kā lai sludina, kad nav sūtīti? ...Tātad ticība nāk no slu-

dināšanas un sludināšana - no Kristus pavēles,..” (Pāv. Vēst. Romiešiem, 10: 14-17)

Ir tik daudz pamācošu, vienkāršu rakstu vietu, ko pārrunāt ar bērniem un kuras arī mēs izmantojam savā ikdienā, jo Dieva vārds ir sēkla, bet tā pārdomāšana, pārrunāšana ir nekas cits, kā sēklas sēšana.

Tā arī ar savu bērnu, nu jau pirms četriem gadiem, sāku pamazām ikdienā runāt par Dievu, par Jēzu Kristu. Gadiem ejot, jau varējām nopietnāk iedziļināties stāstos par Dievu, lasot bērnu Biblii un uzsākot svētdienas skolas gaitas. Līdz sākām vakaros kopīgi lūgt un pateikties Dievam par aizvadīto dienu, kā arī mēs varam risināt jebkuru problēmsituāciju meklējot atbildes Dieva vārdā!

Pateicība Dievam! Sēkla ir kritusi labā augsnē! Augļi lai paliek Dieva ziņā!

2018. gads draudzē - svētību, mācību, pašlāvības gads

ATSKATS

Draudzes priekšniece
Ērika Pomere,
Daina Pētersone

Ja jums būs mīlestība savā starpā, visi zinās, ka jūs esat mani mācekļi (Jāņa ev. 13:35).

Lai noslēgtu kalendāro gadu, vispirms ar Mūžības svētdienu jānoslēdz Baznīcas gads un ar gaidām, ilgām, apņemšanos jāieiet Adventa laikā. Tas domāts klusumam, lūgšanai un grēku nožēlai, lai ar tīrām sirdīm sagaidītu Dieva žēlastības parādīšanos mūsu vidū Kungā Jēzū Kristū.

2019.gada Baznīcas kalendārā ieraudzīju [Ērika] gada moto: Vairies ļauna un dari labu (Ps.34:15). Jāpiekrīt arhibīskapam Jānim Vanagam - ko gan var pielikt tik skaidram, tiešam norādījumam? Jāpaskatās atpakaļ un tūdaļ jāraugās uz priekšu. Aizvadītais gads bija vēlēšanu gads - gan draudzē, gan valstī. Nevaru apgalvot, ka draudzē ar vēlēšanām ir bijis veiksmīgāk nekā šobrīd Latvijā.

Daudz darba paveica nominācijas komisija, lai uzrunātu draudzes locekļus kalpošanai. Apustulis Pāvils 2. vēstulē Korintiešiem 8:5 piemin divu veidu nodošanos - Dievam un cilvēkiem. Tāds uzdevums ir arī draudzes locekļiem - savstarpējā mīlestība un nodošanās ir tā redzamā zīme, pēc kuras varēs atpazīt Kristus mācekļus, kas kalpo sadraudzībā ar citiem draudzes locekļiem, nevis savstarpējā konkurencē un apkarošanā.

Vairāk nekā 50 reizes Jaunajā Derībā ir atrodams vārdu salikums „viens otram”. Caur šiem vārdiem mums kā draudzes un baznīcas locekļiem tiek atgādināts, cik ļoti svarīgi ir

vienam otru mīlēt, vienam par otru aizlūgt, iedrošināt, kalpot, godāt, cienīt, nest viens otra nastas un piedot.

Darbošanās 2018.gadā bija daudzpusīga - janvārī iesākām ar Vienotības nedēļu, draudzes māsas rakstīja projektus, kuri gada laikā tika apstiprināti un realizēti (terase pie baznīcas un jauni soliņi Mācītājmuižā). Tapšanas stadijā ir projekts par zvanu torņa renovāciju, kuru realizēsīm 2019.gadā. Tāpat nule uzzinājām, ka apstiprināts arī biedrības „Stūrakmens” projekts „Preventīvo pasākumu programma „Drošais plecs”, kas paredz vasarā organizēt 6 dienu nometni 20 jauniešiem. Patīkamas

Koncertē draudzes ansamblis.

*Draudzes kopā būšana Praulienas „Skubos”.
Foto no draudzes arbīva*

atmiņas saglabājušās par Baznīcu nakts 2018 pasākumiem un Latviešu mūzikas svētku koncertiem mūsu baznīcā.

Veiksmīga izrādījās mūsu draudzes un novada domes sadarbība - noslēgts līgums par Dziesmu vietas iznomāšanu un baznīcas stāvlaukuma sakārtošanu. Radoša un auglīga bijusi mācītāja un māsu Kristū kalpošana Mārcienas pansionātā - regulāri apmeklējumi un aizlūgumi, iepriecināšana ar dāvanām arī šajos Ziemassvētkos. Visu gadu darbojusies arī drēbju klēts Mācītājmuižā, sniedzot praktisku atbalstu līdzcīvēkiem. Katru mēnesi tika izdota „Vēstule draudzei”, dodot iespēju sistemātiski sekot līd draudzē notiekošajam un iecerētajam.

Šogad esam bijuši

arī viesmīlīgi un sadraudzībā uzņemti draugi no draudzes Čēpingsvīkas Ēlandē (Zviedrija), no Jelgavas Svētās Annas ev.lut. draudzes. Septembrī Madonā norisinājās LELB Kapitula sēde, kurā tika izskatīti baznīcai aktuālie jautājumi, vienlaikus mūsu draudze, pēc viesu teiktā, izcēlās ar pārdomāto dienas programmu un sirsniņo kopā būšanu. Miļš paldies Zanei Kumsārei un viņas komandai par iknedēļas baznīcas sapošanu dievkalpojumiem un izdaiļošanu svētkiem; paldies arī tiem, kas ir gādājuši par siltumu gan baznīcā, gan Mācītājmuižā! Tāpat īpašs, teju autentisks, bija Pashas noturētais mielasts martā Mācītājmuižā, kam, iespējams, nepieciešams tikpat pārdomāts atkātojums nākamgad.

Prieks, ka varam dzirdēt arī vieslektoros no Rīgas, kā tas bija ar profesori, grāmatu autori Lailu Čakari un Rīgas Vecā Sv. Ģertrūdes mācītāju Rinaldu Grantu. Tāpat šogad notikuši divi iesvētes mācību kursi, un pieauguši gudrībā un ticībā esam caur Bībeles studijām ceturtdienās. Priecājamies, ka brālis Kristū Viesturs Rikveilis ir ievests lektora amatā, un šobrīd turpina studijas Lutera Akadēmijā programmā „Teoloģijā”. Kā arī esam lepnī, ka dievkalpojuma ērģeļu skanējumā aiz smalkās Ilzes stāv noslēgts un izcils studiju darbs Lutera Akadēmijā. Arī mūsu mācītājam Rolandam Pētersonam šis ir bijis pilnveides gads, jo klāt nākuši arī Madonas iecirkņa prāvesta p.i. pienākumi un atbildība.

Latvijai - 100! Visi pasākumi tika svinēti šajā zīmē arī draudzēs - uzņēmām ciemos kori “Lai top” un ekumēnisko dievkalpojumu svinējam kopā ar citu konfesiju pārstāvjiem Madonas novadā. Tāpat kopā bijām arī Krusta ceļā. Daudzsolos un pozitīvs bija Svētdienas skolas iesākums...! Pateiksimies par veikumu un turpināsim strādāt. Mīļa pateicība visiem kalpotājiem un radošo ideju ģenerētājiem un realizētājiem, lai Jaunajā gadā tiešām sadzirdam Dieva sirdspukstus un savas sirdis atveram Kungam!

Mans ceļš

TICĪBAS CEĻA LIECĪBA

Ilze Tomšone

Dzīve met daudzus līkločus, mēs pieredzam gan priekus, gan bēdas. Un, kā tas nereti mēdz notikt, es draudzē ienācu pēc smaga likteņa trieciena. Lielās bēdās un skumjās mēs meklējam atbalstu, un bieži izrādās, ka cilvēki to nespēj sniegt. Tad jāsāk meklēt kas augstāks. Kolēģes Rudītes atbalstīta, sāku apmeklēt iesvētes mācības. Tajās mācītājs Ingus aicināja lasīt Jauno Derību. Tiku līdz vietai Lūkas evaņģēlijā 14:26 – „Ja kāds nāk pie manis un neienīst savu tēvu un māti, sievu un bērnus, brāļus un māsas un pat savu paša dzīvību, tas nevar būt mans mācekļis.” Nodomāju – tas nav man, to es nevaru, bet tomēr turpināju apmeklēt mācības. Ilgu laiku es tikai brēcu uz Dievu: „Kāpēc Tu to pieļāvi!” Atbilde nesejoja... Tagad esmu pārliecināta, ka jau tad Dievs mani vadīja, es tikai to nesapratu, nesa- jutu. Nemācēju arī lūgt, tikai brēcu un prasīju... Turpināju apmeklēt dievkalpojumus, tas stiprināja pārliecību, ka tikai Dieva

Ilze pie lielajām
Grefsvaldes Doma
ērgelēm Vācijā
2016. gadā.

vadībā varu izkļūt no savām skumjām. Pamazām sāpes pierimās, pēc iesvētībām drīz sāku kalpot kā ērgeliece. Tas mierināja, bet atbildi joprojām nebiju saņēmusi. Tad manu ticības ceļu šķērsoja Ginta un Mārīte, sarunās ar viņām esmu daudz guvusi. Gintas ietekmē devos svētceļojumā. Tas bija milzīgs pavērsiens manai ticības dzīvei un pašāvivībai uz Dievu. Sapratu, ka individuālas Bībeles studijas ir ļoti nozīmīgas, pamazām sāku sajust Svētā Gara vadību, kas mani mudināja padziļināt savas zināšanas, mācīja lūgt. Sekoja kursi

„Bībele un finanses.” Un atkal: kādā nodarbībā temats par īpašumtiesībām, kas aicina rakstiski apliecināt, ka viss, kas man ir, patiesībā pieder Dievam. Visu ar vieglu roku un sirdi atdevu, bet mani bērni – nē, tie ir tikai mani! Apmēram pēc nedēļas manā galvā notika pēkšņs sprādziens – ko es daru! Tieši bērni ir tie, kas man, pirmkārt, būtu jāuztic Dievam!

Pēc kāda laika atkal bija pagurums un kūtrums, negribējās lasīt Svētos Rakstus. Šoreiz Dievs man sūtīja sarunu ar evaņģēlistu Agri, kas mudināja neaizvērt Bībeli arī tad, kad moka slinkums, vai arī kaut ko ir grūti saprast. Viņš liecināja, ka Dieva sētā sēkla vienmēr atrod dzirdīgas ausis. Tas tiešām strādā, tikai nevajag ļauties kūtrumam, jo „Gars gan ir labprātīgs, bet miesa ir vāja.” (Mk 14:38b)! Tomēr apmierināta ar savu kalpošanu nejutos – esmu mācījusies spēlēt klavieres, bet ērģeles ir tik brīnišķīgs instruments, kura iespējas es diemžēl nespēju izmantot pilnībā, jutos kā krāpniece Dieva un draudzes priekšā. Un atkal kārtējā svētība: Viņš sūtīja mācītāju Hansu, kurš mani iedrošināja stu-

dēt Lutera Akadēmijā. Ilgi nespēju saņemties – ko nu es vairs, būs grūti, katru nedēļu uz Rīgu, nepietiks naudas, droši vien es to arī nemaz vairs nevaru utt. Kā redziet, Dieva spēkā viss ir paveicams! Studijas

tiešām bija brīnišķīgas. Esmu bezgala pateicīga, ka pa šiem gadiem esmu mācījusies Dievam ne tikai lūgt, bet arī pateikties, pateikties par visu, ko Viņš mums dod. Saprotu, ka esmu tikai ticības ceļa

sākumā, bet pašāvivībai uz To Kungu centīšos iet kopā ar Viņu tālāk. Iet kopā ar draudzi: „*Jo, kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū.*” (Mt 18:20)!

Arī tevi gaida “Baltajā ūdensrozē”

DIAKONIJA

Rudīte Kumsāre

Ja jūties vientuļš, vēlies iepazīt jaunus draugus, kopā būt ikdienas aktivitātēs un kopā svinēt svētkus, tad mēs tevi gaidām kopienas centrā „Baltā ūdensrozē”. Šis centrs tapis pateicoties Dieva žēlastībai un labai Madonas novada pašvaldības un LELB Diakonijas centra sadarbībai.

Priecājamies par katru centra apmeklētāju, bet jo īpaši par mūsu draudzes cilvēkiem, kuri ir atraduši ceļu uz kopienas centru. Nenovērtējams ir brīvprātīgo darbs, kas notiek centrā. Paldies draudzes locekļiem, kuri iesaistījušies šajā brīvprātīgo darbā. Mūsu Zanes Burņevskas vadībā varam mācīties angļu valodu, kā arī reizi mēnesī Zane sarūpē kādu kristīgu filmu, ko ikviens var noskatīties. Prieks, ka arī jaunā iesvētes mācības grupa mūsu centrā mācītāja Rolanda Pētersona

vadībā varēja gatavoties kristībām un iesvētībām. Ar lielu milestību un rūpību par viņiem gādāja Sintija Skušķe. „Palīdzot citiem, Tu palidzi sev!” - šī ir viena no diakonijas kalpotāju atziņām. Pateicība Skaidrītei Zariņai, Sintijai Skušķei, Vijai Pēģerei, kuras ir kalpojušas dienas centra zupas virtuvē.

Bez dienas centra ikdienas aktivitātēm, centrā ir iespēja izmazgāt veļu, izmantot dušas un pirts pakalpojumus. Katra mēneša darba plānu var atrast mūsu draudzes mājas lapā, Madonas novada pašvaldības mājas lapā, kā arī centrā, Parka ielā 6, pie informācijas stenda.

Dienas centra pakalpojums ir tikai pirmais solis kopienas centra attīstībā. Ceram, ka jau pavasarī varēsim atvērt centra 2. stāva atbalsta centru māmiņai un bērnam. Pat reiz sāksies atbalsta centra remonta un iekārtošanas darbi. Tikko 3. decembrī izskanēja labdarības koncerts „Baltā ūdensrozē”, kas arī ir pašvaldības,

uzņēmēju, iedzīvotāju un Diakonijas centra kopīgs projekts. Visi 2017. un 2018. gada labdarības koncertos saziēdotie līdzekļi tiks ieguldīti māmiņas un bērna atbalsta centra izveidei.

27. novembrī uz tikšanās bija sanākuši Krīzes Grūtniecības centra apmācības beigušie, brīvprātīgie konsultanti, kuri ir gatavi būt līdzās sievietēm krīzes grūtniecības situācijās (pirms aborta situācijās, sniedzot atbalstu un piedāvājot alternatīvas risinājumus; pēc aborta, spontānā aborta vai pāragra bērna zaudējuma gadījumos). Viņi iestājas Par Dzīvību!

Kad darām šo Dieva darbu kopienas centrā „Baltā ūdensrozē”, tad patiesi ticības stiprinājumu un spēku dod apziņa, ko ļoti labi raksturo 233. korāļa vārdi no mūsu dziesmu grāmatas:

„*Tas darbs Kungs Jēzu viss ir Tavš, / Tas darbs, ko darām mēs; / Un tādēļ, ka šis darbs ir Tavš, / Tas zels un pastāvēs...*”

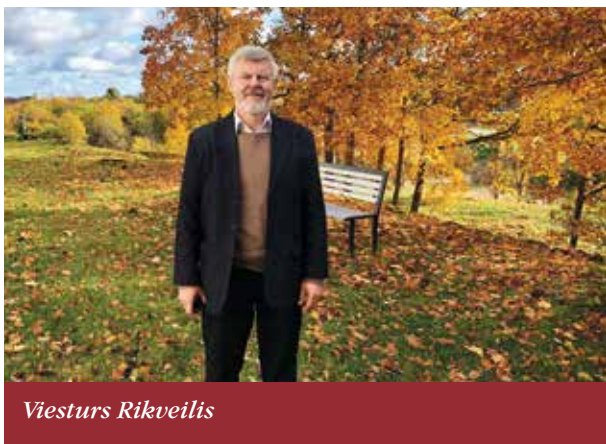
Mēs visi esam Dieva Radība

NO TEOLOĢISKĀ SKATU PUNKTA

Viesturs Rikveilis

Nesen notikušās Saeimas vēlēšanas Latvijā bija pārsteigums daudziem. Ievēlētas tika partijas, kuras mēdz dēvēt par populistiskām, un kuras iepriekšējās reizēs parasti nesasniedza 5 procentu barjeru. Tomēr šāds rezultāts ir likumsakarīgs, ja paraugāties plašāk pasaulē.

Latvija ir maza valsts, un te nav iespējams veidot politiku, kura krasi atšķirtos no reģiona pārējām valstīm. Lielākās pārmaiņas pasaules politikā ienesa jau 2016.gads, kad ASV par prezidentu tika ievēlēts Donalds Tramps, Apvienotās Karalistes pilsoņi nobalsoja par izstāšanos no Eiropas Savienības, Francijā aktivizējās Nacionālā Fronte u.c. Savukārt, kad pirms 30 gadiem lieta nonāca pie Latvijas un citu bijušo PSRS republiku reālas neatkarības, mūsu politisko līderu nostāja radikāli mainījās. Gaidītās nacionālās, uz tautas interesēm vērstās politikas vietā mēs atradāmies liberālisma priekšā, ko daudzi īsti nesaprata,

Viesturs Rikveilis

un kas daudziem izraisīja lielu vilšanos. Kas īsti ir liberālisms?

Pretēji vispārpieņemtajiem viedokļiem un stereotipiem, tas nav ne konstitucionālisms, ne likuma vara, ne ievēlēto deputātu vara, ne baznīcas un valsts atdalīšana, ne arī individuālo tiesību respektēšana, kā to vēl šodien daudzi domā. Visas šīs minētās tradīcijas izveidojās iepriekšējā laikmetā, tās veidoja kristietība laikā, ko dažreiz dēvē par tumšajiem viduslaikiem. Savukārt Liberālisma pamatideja ir atbrīvot cilvēku no visa, kas viņam traucē dzīvot savu individuālo dzīvi, pilnveidoties. Šķiet, ka viss ir labi un pareizi, katram individam ir jābūt aizsargātam no barba-

risma un vardarbības, šovinisma un rasisma, arī no valsts diktatūras. Viens no liberālisma ideoloģijas pamatlicējiem, 17. gadsimta angļu filozofs Džons Loks (JohnLocke) savā darbā "Divi traktāti par valdību" (Two Treatises Government) kā piemēru piesauc bērņus, kad tie, kļuvuši pieauguši, ir neatkarīgi no saviem vecākiem un visi vienlīdzīgi un drīkst paši izvēlēties sabiedrību, kādā dzīvot, cilvēkus, ar kuriem saieties, profesiju, kādā strādāt, arī reliģiju. Pirms tam, un vēl ilgi pēc tam, un daudzviet vēl šodien, tas nav tā Loks veido civilās sabiedrības teoriju, apgalvojot, ka Dievs visus cilvēkus ir radījis labus, vienlīdzīgus un neatkarīgus. Vēlāk šis

idejas kļuva par pamatu ASV un daudzu citu valstu konstitūcijām.

Tomēr tajā pašā darbā Loks atzīst, ka visi cilvēki nav vienādi pēc savas dabas. Viņš tos iedala strādīgajos un saprātīgajos un "ķildīgajos un neapmierinātajos. Tālāk autors saka, ka Dievs ir devis zemi lietošanā pirmajai grupai, lai viņi ar savu darbu nopelnītu tiesības uz to, bet ne otrajiem, kuri pārkāpj savas "robežas" un netaisnīgi pretendē uz citu sūrā darba augļiem, uz ko tiem nav nekādu tiesību. Tātad reālajā dzīvē nekā no solītās līdztiesības.

Liberālisms, kurš ir orientēts tikai uz atsevišķu strādīgo un saprātīgo indivīdu izaugsmes veicināšanu, apbalvojot tos ar daudzreiz lielāku darba samaksu un plašām morālajām atlaidēm, sekmē cilvēku individualizāciju un savstarpējo atsvešināšanos, jo īpaši šīs elites attālināšanos no pārējiem, kuriem tiek atstāts tikai lēts mājoklis un bezmaksas internets. Rezultāts ir vientuļo, neprecēto cilvēku īpatsvara pieaugums, depresiju un narkotisko (ieskaitot alkoholu) atkarību skaita palielināšanās. To visu sekmē arī informāciju tehnoloģijas, kas ļauj komunicēt attālināti, arvien vairāk zaudējot

reālo kontaktu ar citiem cilvēkiem.

Šeit man gribētos salīdzināt situāciju ar to, kāda tā bija 15. un 16. gadsimtu mijā. Eiropa tikko bija atklājusi Jauno pasauli un šķietami bezgalīgās iespējas, ko tā piedāvāja. Faktiski bija sācies globalizācijas laikmets, pasaules mēroga tirdzniecība (laupišana) starp dažādām civilizācijām, tātad ignorējot reliģiju un morāles normas, atbildību, kad par vienīgo kritēriju tika nostādīta nauda. Arī toreiz šķita, ka Ziemeļeiropas reģionam jaunajos apstākļos draud atstumtība un aizmirstība. Tomēr Dievs ir uzticīgs un neatstāj vienus tos, kuri uz Viņu paļaujas. Dievs ar Mārtaņa Lutera Bībeles tulkojumu deva iespēju iepazīt Viņa vārdu katram, kurš uz To ticēja, un tas deva jaunu sākumu mūsu civilizācijai.

Ko mēs varam atrast Rakstos attiecībā uz liberālisma ideoloģiju? Pirmkārt, tas, ka šeit ir klaji sajaukta Vecās un Jaunās Derības mācība. Vispirms tiek pasniegta Labā vēsts, jau iepriekš tiek piedoti grēki, tikai ej un dari, lai sabiedrībai būtu labums. Daudziem tas arī līdz laikam izdodas, bet vēl vairāk ir tādu, kuriem gadās kādi šķēršļi un

seko kritiens. Un arī šādā veidā iegūtā bagātība ir nestabila un nogurdinoša. Un vienīgais veids, kā atgūt dvēseles līdzsvaru, ir atgriešanās pie Rakstiem, to pareizā izpratnē.

Attiecībā uz nevienlīdzību Rakstos mēs lasām, ka tā ir neizbēgama: „Kam ir, tam tiks dots vēl, bet kam nav, tam tiks atņemts pat tas, kas tam ir.” Šajā pasaulē ir stiprie un vājie, bagātie un nabagie, cēlie un zemiskie. Un mēs visi dzīvojam līdzās viens otram. Bībele nemāca savstarpēju atsvešināšanos vai norobežošanos. Gluži pretēji, mēs esam tik dažādi, lai mēs būtu viens otram vajadzīgi, lai mēs varētu viens otram palīdzēt, atbalstīt un, galvenais, mīlēt viens otru, šādi radot līdzsvaru sabiedrībā. Neviens no mums, ne miljonārs, ne bezpajumtnieks, ne skolotājs, ne strādnieks nav mazāk cienījami savu spēju, izglītības, iedzimtā rakstura dēļ, bet tāpēc, ka mēs visi esam Dieva Radība, un mūsu uzdevums ir spēt saskatīt Dievu vienam otrā, spēt ticībā piedot, spēt ticībā mīlēt. Tādējādi mēs saglabāsim savu identitāti mūsu Kungā Jēzu Kristū, arī tad, ja mainīsies laiki un laikmets. Un tā mēs saglabāsim arī savu nacionālo identitāti.

MADONAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ DRAUDZE

Reģ. Nr. 90000334973

Adrese:

O.Kalpaka iela 21,
Madona, LV-4801

<http://www.madonas.lēlb.lv/>

[www.facebook.com/
Madonas evanģēliski](http://www.facebook.com/Madonas-evanģēliski-luteriskā-draudze)

luteriskā draudze

Konts:

LV34HABA000140J062166,
SWEDBANKA

Mācītājs

Rolands Pētersons

Mob. tālr.: 26785896

e-pasts:

rolandpeteron@inbox.lv

Mācītāja

pieņemšanas laiks

No trešdienas līdz

svētdienai

(iepriekš vienojoties

pa telefonu)

Draudzes priekšniece

Ērika Pomere

Tālr.: 25604071

e-pasts:

erika.pomere@inbox.lv

Dievkalpojumi

Ceturtdienās

(līdz janvārim)

plkst. 19.00

Svētdienās plkst. 12.00

REGULĀRIE NOTIKUMI DRAUDZĒ

Mācekļu skola

Katru ceturtdienu plkst.

18.00

Baznīcā (pirms
dievkalpojuma)

Draudzes sadraudzība

Katra mēneša otrā

svētdiena

Baznīcā (pēc

dievkalpojuma)

Svētdienas skoliņa

Katru svētdienu

(dievkalpojuma laikā)

Kontakti: Ērika Pomere

(t. 25604071)

**Diakonija/ Drēbju
kamera**

Katru otrdienu no

plkst. 12.00 līdz 14.00

Mācītājmuižā, Praulienas

pag., Madonas nov.

Kontakti: Anita Tomiņa

(t. 26167415)

**Draudzes muzikālais
ansamblis**

Mēģinājumi katru otrdienu

plkst. 19.00

Madonas mūzikas skolā

Kontakti: Ilze Tomsone

(t. 26336322)

Iesvētes mācības

Iesvētes mācības vada

mācītājs Rolands Pētersons

(pieteikties pie mācītāja)

Seko jiet līdz draudzes

pasākumu kalendāram

mūsu mājas lapā

www.lēlb.madonas.lv

LŪGŠANA

Žēlīgais Tēvs, mēs lūdzam par Tavu draudzi: pildi to ar patiesību un mieru, ar mīlestību un cerību. Žēlīgais Dievs, kur Tavai draudzei gadās misēkļi, parādi ceļu atpakaļ pie atjaunošanās... Kur tā ir netaisna, dari to patiesīgu... Kur tā ir taisna, spēcīni to... Kur tā cieš trūkumu, aprūpē to... Kur tā sašķelta, dari to atkal vienotu... Jēzus Kristus vārdā! Amen!

**Izdevumu
„Draudzes
Vēstis”
veidoja:**

Daina Pētersone (t. 28446809)

Linda Bakmane (t. 22331112)

e-pasts: linda_bakmane@gmail.com

Baiba Miglone (t. 26160107)

Iespiests:

SIA „Latgales druka”